

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY

61835

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 14.II.1968 (P 125 245)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 5.I.1971

Kl. 30 a, 9/03

MKP A 61 b, 17/18

UKD

Współtwórcy wynalazku: Jan Gellert, Kazimierz Durau, Florian Stokłos,
Czesław Łukaszewicz

Właściciel patentu: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
(Wydział Zdrowia i Opieki Społecznej), Koszalin
(Polska)

Instrumentarium do bezgipsowego leczenia złamań trzonów kości udowych

1

Przedmiotem wynalazku jest instrumentarium do bezgipsowego leczenia złamań trzonów kości udowych, zestawione z gwoźdźa Kuntschera, oraz urządzenia umożliwiającego jego całkowite unieruchomienie we wszystkich płaszczyznach względem trzonu kości udowej.

Dotychczas do leczenia złamań trzonów kości udowych stosowano wprowadzony śródszpikowo gwoździe Kuntschera ustalający, dzięki szynizacji wewnętrznej, wzajemne położenie odłamów kostnych.

Sam gwoździe nie zabezpieczał jednak przed ruchami osiowo-skrętnymi odłamów, jak również, w związku z szerszymi kanałami szpikowymi przy nasadowych końcach kości, nie wykluczał także ruchów zginających odłamów trzonu kości. Dążąc do dodatkowego zabezpieczenia przed niepożądanymi ruchami odłamów kostnych zakładano opatrunki gipsowe — bardzo uciążliwe dla pacjenta ze względu na swoje duże rozmiary.

Celem wynalazku jest usunięcie tych niedogodności, polegając na całkowitym i pewnym zespoleniu odłamów kostnych uniemożliwiającym jakiegokolwiek ich ruchy we wszystkich płaszczyznach oraz eliminującym opatrunki gipsowe.

Zgodnie z wytyczonym zadaniem, unieruchomienie odłamów kostnych uzyskuje się według wynalazku dzięki zastosowaniu głowicy kompresyjnej dociskanej wzdłuż osi gwoźdźa poprzez nakładkę ustalającą do okolic krętarza wielkiego kości udo-

2

wej. Natomiast sam gwoździe unieruchomiony jest względem trzonu kości udowej wkretami mocującymi wprowadzonymi w wykonane w tym celu otwory w gwoździu Kuntschera. Zabezpieczenie przed ruchami osiowo-skrętnymi stanowi nakładka ustalająca posiadająca trzy kolce unieruchamiające umieszczone na jej obwodzie. Prawidłowe unieruchomienie gwoźdźa względem trzonu kości uzyskuje się za pomocą wkretów i głowicy ustalającej połączonej rozdzielnie z gwoździem. Głowica ta łączona jest również z listwą, w której znajdują się tulejki. Otwory tulejek są współosiowe z otworami gwoźdźa, co umożliwia wprowadzenie wiertła, a następnie wkretu.

Dzięki zastosowaniu głowicy kompresyjnej uzyskujemy nie tylko całkowite unieruchomienie odłamów kostnych, ale możemy uzyskać dodatkowo kompresję między odłamami kostnymi, co ułatwia i skraca proces leczenia. Również możliwość zrezygnowania z zakładania biodrowych opatrunków gipsowych jest korzystna nie tylko dla pacjenta ze względu na jego wygodę, ale również dla lekarza, który nie dokonuje dodatkowego zabiegu technicznego.

Instrumentarium według wynalazku jest dokładnie wyjaśnione na podstawie jego przykładu wykonania. Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia instrumentarium w zestawie podczas zabiegu operacyjnego, a fig. 2 po zabiegu,

przy czym dla lepszego zrozumienia zasady naszkicowano dodatkowo unieruchomiony już trzon kości udowej.

Jak uwidoczniło na fig. 1 gwóźdź Kuntschera 1 połączony jest z głowicą ustalającą 2 klinem 3. Zakończenie głowicy wykonane jest w formie ostrosłupa ściętego o podstawie kwadratowej co ułatwia połączenie głowicy 2 z ramieniem 5 poprzez tuleję ramienia 4. Nakrętka 6 umożliwia pewne unieruchomienie wykluczające jakiekolwiek przemieszczenia głowicy 2 względem ramienia 5. Ramię to połączone jest z listwą 7 posiadającą szereg tulejek 8. Na fig. 2 gwóźdź Kuntschera 1 połączony jest z głowicą kompresyjną 11 za pomocą zapadki 12. Nakładka 13 posiadająca kolce unieruchamiające 14 dociskana jest nakrętką 15.

W czasie zabiegu chirurgicznego gwóźdź 1 zostaje wprowadzony śródszpikowo do trzonu kości udowej, a następnie poprzez głowicę ustalającą 2 połączony z listwą 7 posiadającą tulejki 8. Poprzez otwory w tych tulejkach wierci się w kości otwory wiertłem 9. Aby zapewnić absolutną pewność trafienia w otwory gwoździa, a zarazem zmniejszyć istniejącą sprężystość konstrukcyjną instrumentarium, w wywiercony pierwszy otwór wprowadza się zatyczkę 10 po czym wierci się następny otwór, w który wkręca się już wkręt 16. Po wkręceniu odpowiedniej liczby wkrętów odłącza się od gwoździa listwę 7 oraz głowicę ustalającą 2 natomiast zakłada się, jak to przedstawiono na fig. 2

głowicę kompresyjną 11, a następnie nakładkę ustalającą 13. Nakrętką 15 wywierany jest nacisk na nakładkę, która swymi kolcami 14 wbija się w kość w okolicy krętarza wielkiego wywołując potrzebną kompresję między odłamami kości oraz całkowicie ją unieruchamiając.

Zastrzeżenia patentowe

1. Instrumentarium do bezgipsowego leczenia złamań trzonów kości udowych posiadające profilowany gwóźdź wprowadzony śródszpikowo do kości, **znamiennie tym**, że składa się z głowicy kompresyjnej (11) dociskanej wzdłuż osi gwoździa (1) poprzez nakładkę ustalającą (13) do okolicy krętarza wielkiego kości udowej; przy czym głowica ustalająca (2) jest rozdzielnie łączona z gwoździem (1).

2. Instrumentarium według zastrz. 1, **znamiennie tym**, że gwóźdź (1) posiada szereg otworów rozmieszczonych wzdłuż osi symetrii.

3. Instrumentarium według zastrz. 1 i 2, **znamiennie tym**, że nakładka ustalająca (13) posiada kolce unieruchamiające (14).

4. Instrumentarium według zastrz. 1—3, **znamiennie tym**, że głowica ustalająca (2) połączona jest ramieniem (5) z listwą (7), w której umieszczone są tulejki (8), których otwory są współosiowe z otworami gwoździa (1).

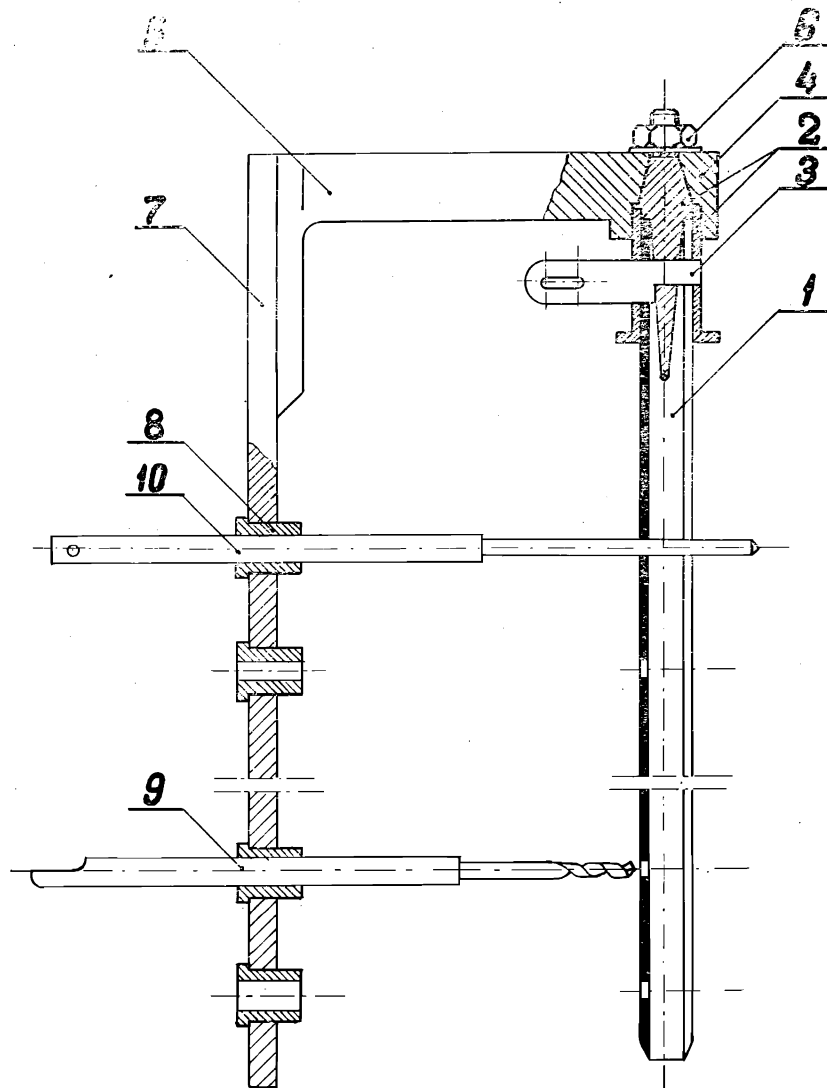

Fig. 1

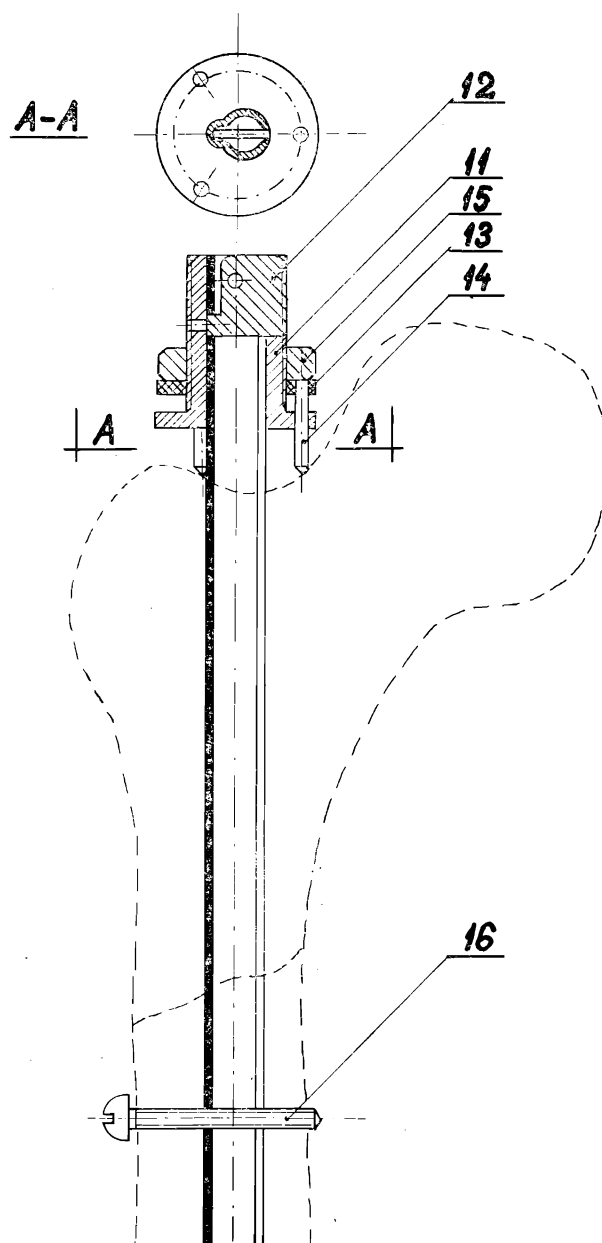

Fig. 2